

84th

Anniversary

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี

ดร. วชิรญา บัวศรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี
เมื่ออายุ 36 ปี
ภาพวาดสีน้ำมัน ฝีมือจิตรกรเอก ระเด่น บาซูกิ

ด้วยความปลอดภัย...พ.ต.ท.วชิรญา บัวศรี

ผมและคุณหญิงรู้จัก ผศ.ดร.วชิรญา บัวศรี เป็นเวลานานกว่ายี่สิบปี ซึ่งได้ยินชื่อเสียง ผศ.ดร.วชิรญา จากการบอกเล่าจากคุณหญิงอยู่เสมอ เริ่มจากคุณหญิงและ ผศ.ดร.วชิรญา เป็นเพื่อนรักสนิทสนมกัน และยังร่วมงานกันตั้งแต่คุณหญิงเป็นประธานสภาสตรีแห่งชาติ ต่อเนื่องมาถึงสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยฯ ซึ่งได้ร่วมกันทำงานด้วยความเสียสละทุ่มเททั้งกำลังกาย กำลังใจ และกำลังทรัพย์ เพื่องานสังคมสงเคราะห์และงานพัฒนาสังคม มาโดยตลอด

ผศ.ดร.วชิรญา เป็นผู้หญิงเก่ง ทนสมัย เป็นผู้ที่มีบุคลิกที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสิ่งที่พบเห็นอยู่เสมอที่ได้พบกันคือ ใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส สนุกสนาน ทำให้เป็นที่รักของเพื่อนพ้อง ผศ.ดร.วชิรญา เป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการทำงานเพื่อสังคม มีความรู้ความสามารถมากมาย โดยเฉพาะงานด้านต่างประเทศ สามารถประสานงานกับองค์กรระหว่างประเทศ ในการหาทุนมาดำเนินงานด้านต่างๆ อยู่เสมอ นับว่าเป็นผู้ที่มีคุณค่าต่อสังคมและประเทศชาติ อย่างดียิ่งอีกท่านหนึ่ง

ในโอกาสฉลองครบรอบ 84 ปี ของ ผศ.ดร.วชิรญา บัวศรี ผมและคุณหญิงขออาราธนา คุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้ท่านมีอายุยืนนาน สุขภาพแข็งแรง ประสพแต่สรรพสิ่งอันเป็นมงคล และสิ่งอันพึงปรารถนาต่อไป

พลเอก

(สิงหา เสาวภาพ)

พลตรีหญิง

(คุณหญิงอัสนีย์ เสาวภาพ)

84 ปี อันมีคุณค่ายิ่ง

ดิฉันได้รู้จักคุ้นเคยกับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี มาสามสิบปีกว่าแล้ว เนื่องด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา เป็นลูกศิษย์ของ ศาสตราจารย์ ม.ล.จิรายุ และศาสตราจารย์ ท่านผู้หญิงพูนทรัพย์ นพวงศ์ ซึ่งเป็นพี่สาวและพี่เขยของดิฉัน เราจึงได้มีโอกาสได้พบปะกันอยู่เสมอในหลายๆ โอกาส โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานการกุศลของ มูลนิธิในพระบรมราชูปถัมภ์ และในงานสำคัญอื่นๆ ซึ่งท่านเป็นประธานอยู่ด้วยเช่นกัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี เป็นผู้มีความรู้แตกฉานในหลายๆ เรื่อง ท่านเป็นผู้ที่มีเมตตา และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเยี่ยม ตั้งแต่รู้จักกันมา ดิฉันไม่เคยเห็นท่านหน้าบึ้งเลย เมื่อดิฉันเชิญให้ท่านเข้ามาร่วมงานของมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และมูลนิธิ ม.ล.จิรายุ-ท่านผู้หญิง พูนทรัพย์ นพวงศ์ ท่านก็ตอบรับด้วยความยินดี นับเป็นความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง ดิฉันขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

เนื่องในวโรกาสอันเป็นมงคลยิ่งที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี จะเจริญอายุครบ 84 ปีในปีนี้ ดิฉันขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ในสากลโลกนี้ ได้โปรดประทานพรให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา อันเป็นที่รักของดิฉันจงเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ บริบูรณ์ด้วยกำลังกาย กำลังใจ อันดียิ่ง และมีชีวิตอย่างมีความสุข เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม ต่อผู้ยากไร้ และต่อประเทศชาติสืบต่อไป

ด้วยรักและเคารพยิ่ง

(คุณหญิงโรส บริบาลบุรีภัณฑ์)

ประธานที่ปรึกษามูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
हेरुญญิก มูลนิธิ ม.ล.จิรายุ - ท่านผู้หญิงพูนทรัพย์ นพวงศ์

สุขสันต์วันเกิด

แต่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี

ที่ปรึกษาคณะกรรมการอำนวยการสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย
ในวาระครบรอบ 84 ปี
8 ธันวาคม 2560

สตรีดังยังเข้มแข็งและแกร่งกล้า
เป็นคนเก่งแรงงานไม่แพ้เขื่อน
ท่านทำงานจิตอาสาคราเกษียณ
ท่านนั้นงามมีนามว่า วชิรญา
ท่านโอบอ้อมอารีเป็นที่สุด
ทำงานดีจนมากมีคนนิยม
ตำแหน่งใหม่ในสภาที่มารับ
ด้วยแกร่งกล้าหาทุนค้าจุนไป
ท่านบากบั่นขยันไปต่างประเทศ
เพื่อขอทุนจากองค์กรทั่ววอนชน
ขอมอบถ้อยร้อยกรองเป็นของขวัญ
ในวาระครบแปดสิบสี่ปี
คิดสิ่งใดให้ได้ตั้งใจคิด
ให้เข้มแข็งสุขภาพสบายใจ

สุดจะหาหญิงใดให้มั่นเหมือน
แม่ศรีเรือนเพื่อนแสนดีศรีวาจา
ด้วยพากเพียรงานน้อยใหญ่ไม่กังขา
เป็นแก้วตาขวัญใจในสังคม
คู่มือผู้ศรัทธาในสง่างาม
คู่แสนกลมกลืนนามชวนชื่นใจ
ได้กำกับรองประธานฯ งานโปร่งใส
เอาไว้ช่วยเหลือเพื่อสังคม
ด้วยมีเจตนาดีที่ถากถาง
แสนสุขสมได้เงินมาพวยยินดี
ให้สุขสันต์วันเกิดประเสริฐศรี
ให้มั่งมีทรัพย์ศฤงคารสรณาใจ
มีชีวิตรับขวัญวันสดใส
อายุขัยยืนนานผ่านร้อยปี

ด้วยความเคารพรัก

พรานี ศิริจันทร์พันธ์

(รศ.ดร. พรานี ศิริจันทร์พันธ์)

ที่ปรึกษาศมาคมนักแปลและล่ามแห่งประเทศไทย

อาจารย์ผู้สรรค์สร้าง

“ดร.วชิรญา” แบบอย่างครูผู้สรรค์สร้าง
ให้ศิษย์มีแนวทางสว่างไสว

“ครูเฒ่าเฒ่า” เลื่องลือระบือไกล
เป็นหลักชัยแก่ศิษย์อยู่คู่วงการ
เป็นอาจารย์ - ศิษย์มัน...ถึงวันนี้
สืบบีบบานเนาวิได้เล่าขาน
ความสัมพันธ์นั้นแนบแน่นมาเนิ่นนาน
จะก็ปีก็วันวารมิอาจคลาย

“แปดธันวา” เวียนมาอีกคราหนึ่ง
เป็นวันซึ่งศิษย์ซาบซึ้งถึงความหมาย

“แปดสิบสี่ปี” เจ็ดรอบงามไปตามวัย
ยังฝ่องพรรณกาย - ใจดั่งดงาม
อันความรัก - เมตตาที่มีต่อศิษย์
พร้อมแนวคิดด้วยที่ท่าน่าเกรงขาม
พบกับท่านครั้งใดได้หลักธรรม
ศิษย์น้อมนำสู่จิตใจใฝ่ทางดี
ความปรารถนาดีมีคุณค่าที่ได้รับ
มิอาจนับจาระไนได้ถ้วนถี่

ทั้งเงินทองของมีค่าอัญมณี
ด้วยความมีเมตตาจากอาจารย์
โอกาส “*KSUSOB*วันเกิด” ท่านในวันนี้
ศิษย์ขอมีส่วนร่วมจิตอธิษฐาน
ประณตน้อมสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั่วจักรวาล
โปรดประทาน “*WSBY*” ท่านด้วยเทอญ

ผศ.วิรุฬห์ ทองอำภา สุราษฎร์ธานี

ความรัก ความเมตตา รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะที่ไม่มีวันลืม

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว (ประมาณ 22 ปี) ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2548 ขณะที่ ดร.เมธินันท์ ภินณูชน (อ.แหวะ) กำลังจะยืนยันกับทางสายการบินและมหาวิทยาลัย Oregon State University, Oregon, U.S.A. ว่าจะมีจำนวนผู้เข้าฟังคำบรรยาย และดูงานด้านจิตวิทยา และการให้คำปรึกษาในโรงเรียนที่จะไปจากประเทศไทยจำนวนเท่าไร เพราะจะต้องจองที่นั่งล่วงหน้าเนื่องจากจะมีเจ้าของทฤษฎี Reality Therapy คือ Dr. William Glasser ที่ซึ่งเป็นนักจิตวิทยามีชื่อเสียงในระดับประเทศของสหรัฐอเมริกาและนานาชาติมาบรรยาย

ท่านอาจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี บังเอิญได้ทราบว่ามีอาจารย์ และนิสิตบางท่านที่สมัครไว้ เกิดเปลี่ยนใจไม่ไปกะทันหัน ท่านจึงเข้ามาคุยกับ ดร.เมธินันท์ ภินณูชน แล้วบอกด้วยความเมตตาว่า “หนูแหวะ อาจารย์ทราบว่ามีนิสิตทั้งหมด 7 คน โดยมีหนูรับผิดชอบดูแลไปคนเดียวสำหรับผู้ที่ไม่เคยเดินทางไกลไปอเมริกาเลย หนูจะต้องรับผิดชอบหนักนะ เพราะต้องเป็นทั้งล่ามแปลงานวิชาการ ล่ามประสานงานทุกเรื่องทุกราว และต้องขับรถพานิสิตไปดูงานตามโรงเรียนต่างๆ ด้วย หนูจะลำบากนะจ๊ะ เอาอย่างนี้ อาจารย์ไปด้วยนะคะ จะได้ไปช่วยหนูอีกแรงหนึ่ง ยืนยันไปเลยโดยเพิ่มชื่ออาจารย์ไปด้วย” เมื่อ 22 ปีก่อน ศิษย์กลุ่มนี้ยังไม่เคยเดินทางระหว่างประเทศ ภาษาอังกฤษยังไม่ใช้งานไม่ได้คล่อง ถึงแม้จะมีบางคนจบวิชาเอกภาษาอังกฤษ และบางคนก็ทำงานในมหาวิทยาลัยที่ใช้ภาษาอังกฤษก็ตาม ซึ่งต่างจากปัจจุบัน กลุ่มนี้เดินทางไปต่างประเทศเป็นประจำเสียแล้ว ถือว่าการตัดสินใจของอาจารย์ไปกับกลุ่มของเราเป็นความตื่นเต้น และเซอร์ไพรส์มากๆ สำหรับพวกเราทุกคนรับรู้ได้ถึงความรักความเมตตา หัวใจ ที่ท่านมีต่อพวกเราเป็นอย่างยิ่ง

สรุปแล้ว พวกเราก็มีนิสิต 7 คน คือ อาจารย์ยณวี และอาจารย์ยณดี ซึ่งกำลังเรียนปริญญาโท สาขาจิตวิทยาและการให้คำปรึกษา จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อาจารย์ศิราพร อาจารย์นัยนา กำลังเรียนปริญญาโทสาขาจิตวิทยาการศึกษา คุณกรรณิการ์ อาจารย์มานี และ อาจารย์สันทนา ซึ่งเรียนปริญญาโทสาขาจิตวิทยาและการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และอาจารย์ที่ปรึกษาไปด้วย 2 คนคือ ดร.เมธินันท์ ภินณูชน และท่านอาจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี

ขณะนั่งเรือมุ่งไปเมืองวิคตอเรีย
ท่านอาจารย์ ดร.วชิรณามีความสุข
และสดชื่นมาก ๆ เมื่อได้มาโพลทำ
ถ่ายภาพท้ายเรือกับลูกศิษย์ที่ออกมา
ท้ายเรือ อากาศขณะนั้นสดชื่น ด้วย
โอโซน และมีลมพัดอ่อน ๆ เข้ามาเป็น
ระยะ ๆ

สุดท้ายนี้ กลุ่ม Asia-Pacific ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร.วชิรญา ที่มี
เมตตาทำให้การเดินทางไปอเมริกาครั้งแรกของพวกเราเป็นภาพความทรงจำที่มีทั้งคุณค่า
ทางวิชาการที่ได้เข้าเรียนรู้กับเจ้าของทฤษฎี ได้ร่วมรับประทานอาหารกับ ดร.แกลลเซอร์ และ
คุณค่าด้านความรัก ความเมตตา และความมีไมตรีจิตของท่านอาจารย์วชิรญาที่นึกขึ้นมาทีไร
แล้วเราขอกราบงาม ๆ ที่ท่านให้โอกาสแก่กลุ่มของเราทุกคน แก้มของเราก็เป็นอัมยิ้มได้ทันที
ที่นึกถึงการเดินทางครั้งนี้ ขอแนบท้ายด้วยเรื่องประทับใจที่สมาชิกในกลุ่ม ASIA-PACIFIC
เท่านั้นที่รู้ เป็นต้นว่า

“ถูกเท่านั้นลูสส์.....ลูสส์ค่ะ” อาจารย์ขา หนูชอบเสื้อสเวตเตอร์สีแดงตัวนี้ ของ
ดร.เฮาส์ อยากได้ไว้ดูต่างหน้า อาจารย์ช่วยพูดภาษาอังกฤษให้หนูหน่อยซิ “แวะ ๆ ๆ” ฟังสัย
จังอะ ทำไมไ้อ้ซึกใครกนี้มันรู้ดี พอพี่เสรีจิจลูกขึ้น มันซึกน้ำเองโดยอัตโนมัติ “อาจารย์ขา
หนูชอบหมวกสวย ๆ ของอาจารย์จังเลยคะ ขอหนูใส่ถ่ายรูปหน่อยนะคะ และหากกลับ
เมืองไทยอาจารย์ไม่ไห้ หนูขอเป็นที่ระลึกนะคะ” “อ้าว ๆ ๆ พวกเราทานอาหารฝรั่งเหลือกัน
เยอะจัง ครูขอตั้งกติกานะ หากก่อนสั่งไม่ซึกถามก่อนว่าจะกินได้ไหม ต่อไปนี้ใครทานเหลือ
ต้องทิ้งขว้าง เราจะใช้อาหารที่เหลือเป็นขนมพู่ให้คน ๆ นั้นนะคะ” โหดจัง!!!!

ในโลกสครบรอบ 84 ปี วันเกิดของท่านอาจารย์ แวะขอกราบอาราธนาคุณพระศรี
รัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก จงประทานพรให้อาจารย์มีสุขภาพนามัย
ที่แข็งแรง สมบูรณ์ มีแต่ความสุข สมหวัง ทุกประการ สุขสันต์วันเกิดค่ะ

ด้วยความเคารพภักย์อย่างสูง

แวะ

รองศาสตราจารย์ ดร.เมธิรินทร์ ภิณฑุณ

สุดยอดแม่ในดวงใจ

ตลอดชีวิตที่ผ่านมา ในสายตาของลูก แม่เป็นผู้หญิงที่สวยงาม ร่าเริงแจ่มใส มีความรอบรู้ และเปี่ยมด้วยพลังความสามารถรอบด้าน ไม่ตกเทรน สามารถสนทนากับคนได้ทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะคนหนุ่มสาวรุ่นใหม่ เมื่อได้คุยกับแม่แล้วจะติดใจว่าคุยกันรู้เรื่อง เพราะแม่เป็นผู้วิสัยทัศน์อันกว้างไกล ตั้งแต่จำความได้ แม่เป็นคนชอบนอนดึกและตื่นสายๆ ตามสบาย ช่วงกลางวันก็เงียบสงบ เป็นช่วงที่แม่ใช้เวลาในการคิดคำนึง เขียนงาน ดูข่าวที่เต็มด้วยเนื้อหาสาระดีๆ ด้านธุรกิจ หรือดูรายการหนังสือ

ที่น่าสนใจ ในตอนเช้าเมื่อทานอาหารพร้อมกับลูก แม่ก็จะคุยถึงสิ่งที่น่าสนใจที่เป็นประโยชน์ให้ฟัง ได้ถามดูแลทุกข์สุขของทุกคน และอัปเดตเรื่องหุ้น/ธุรกิจที่ทำอยู่ แม่ดูแลครอบครัวที่มีพ่อ แม่ ลูกสาวสองคนเป็นอย่างดี จนพ่อจากไปเมื่อ 6 ปีที่แล้ว

ขณะที่แม่ทำงานในตำแหน่งต่างๆ ในการทำงานที่ผ่านมา ตั้งแต่เป็นนายกสมาคมต่างๆ จนกระทั่งตำแหน่งล่าสุด เป็นรองประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ คนที่ 1 นับได้ว่าประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานอย่างดีตลอดมา แม่เป็นคนที่มีความมุ่งมั่น แม่บอกเสมอว่าคนเราต้องมีแผนการดำเนินชีวิต ต้องวางเป้าหมายและลงมือทำให้สำเร็จตามที่วางไว้ ซึ่งแม่ได้ทำเป็นตัวอย่างที่ดีให้ดูตลอดเวลา สิ่งที่ยากที่สุดแต่แม่ทำได้ดีมากคือการผูกใจคน ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่ เพื่อนร่วมงาน หรือลูกน้อง ทำให้แม่เป็นที่รักและนับถือของคนทั่วไป แม่เป็นคนที่มีความอดทนอดกลั้นสูง ไม่ว่าจะเผชิญกับสถานการณ์ใดๆ แม่จะค่อยๆ คิดแก้ไขจนลุล่วงด้วยดี สำหรับคนที่อยู่ในวัย 84 ปี แม่ยังกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ช่วยเหลือผู้คนต่อไป มีสุขภาพจิตดี และพยายามรักษาสุขภาพดูแลตัวเอง

ปีนี้แม่มีเวลาเป็นของตัวเองมากขึ้น ได้มีเวลาอยู่กับลูกมากขึ้น ตอนเย็นเรามีเวลารับประทานอาหารเย็นและดูโทรทัศน์ด้วยกันบ่อยขึ้น ตอนเช้าเวลาเคาะประตูปลุกแม่ แม่ลุกจากเตียงแล้วจะส่งเสียงไพเราะอ่อนหวานตอบลูก เหมือนนกกาเวนส่งเสียงร้องบนกิ่งเฟื่องฟ้าที่หน้าต่างห้องนอนแม่ในยามเช้า แม่ได้เสียสละเงินทองและเวลาช่วยเหลือผู้คนมากมาย เช่น ลูกศิษย์ เพื่อนร่วมงาน ญาติ ฯลฯ ก่อนที่จะมาช่วยงานที่สภาสังคมสงเคราะห์ฯ เต็มตัว แม่ได้สอนให้ลูกทำงานเสียสละเพื่อผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส โดยการทำให้ดูเป็นตัวอย่าง และแนะนำให้มาช่วยงานด้านสังคมสงเคราะห์ คุณงามความดีของแม่ทำให้ลูกซาบซึ้ง นำไปเป็นแบบอย่างที่จะดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าสมกับที่มีบุญได้เกิดมาเป็นลูกของแม่

ด้วยรักจากใจ

ลูกแก้ว

แต่... แม่ที่เคารพรัก

ส่ง คำพร...แนบกลอนกานท์...สานด้วยรัก

สุข พร้อมพรัก...พรลีไซร์...ไร้ทุกข์เข็ญ

แต่ แม่พระ...เฝ้าตราคราตรา...เพียรบำเพ็ญ

แม่ ผู้เป็น...เช่นแบบอย่าง...สร้างความดี

แม่ประจักษ์...บุษบง...ที่ทรงค่า

เสริมสง่า...สกุลงาม...นาม "บัวศรี"

แม่คือเพชร...เม็ดล้ำค่า...ยอดนารี

เปรี๊ยมณี...แห่งปัญญา...นำชื่นชม

จาก...ลูกต้อง

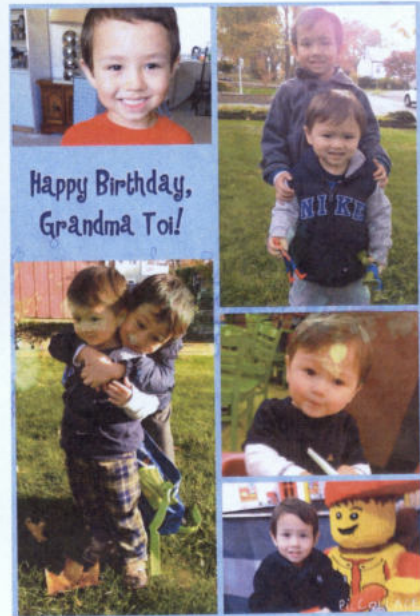
บรรณาการแห่งชีวิต - ความคิดคำนึง

เมื่อได้มีอายุยืนยาวมาถึง 84 ปี ในปีระกา พ.ศ. 2560 ตรงกับวันศุกร์ที่ 8 ธันวาคมนี้ ดิฉันรู้สึกปลื้มปิติที่ชีวิตที่ผ่านมาบนเส้นทางนี้ โดยรวมแล้วก็ราบรื่น แม้จะประสบเหตุการณ์ที่ทำให้เป็นทุกข์ ผิดหวัง ท้อใจบ้าง อันเป็นธรรมดา แต่ก็สามารถเอาชนะอุปสรรคขวากหนามมาได้อย่างดี ดิฉันคิดว่าตัวเองเป็นคนโชคดีที่มีผู้ใหญ่ ครูบาอาจารย์ อุปถัมภ์ค้ำชู ให้ความเมตตา มาตั้งแต่เยาว์วัย ตั้งแต่สมัยเรียนอยู่โรงเรียนราชินี และคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้พบกับเพื่อนที่เป็นกัลยาณมิตรจาก 2 สถาบันนี้ ติดต่อกันมายาวนาน จนถึงปัจจุบัน เมื่อสำเร็จการศึกษาจนถึงปริญญาเอก จากมหาวิทยาลัยมิชิแกน สหรัฐอเมริกา ตามที่ได้วางแผนชีวิตไว้ ก็ทำงานสอนและได้รับเลือกเป็นคณบดีบัณฑิตวิทยา ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จนเกษียณหลังจากทำงานสอนหนังสือมา 38 ปี และได้ศิษย์มากมายที่ยังไปมาหาสู่กัน ด้วยความมีน้ำใจ มุทิตาจิต หลายคนอยู่สุดเหินสุดได้ ก็ยังอุทิศสวัสดีถึงอาจารย์ตามทุกข์สุขเสมอ รวมทั้งศิษย์ที่มหาวิทยาลัยบูรพา รุ่น 1 และ 2 ที่ได้สอนอยู่ 2 ปี ก่อนได้รับทุน فولไบรท์ไปเรียนเมืองนอก ก็มาร่วมกันก่อตั้งทุนมูลนิธิ **"ศาสตราจารย์ ดร.ธำรง บัวศรี"** ช่วยหาทุนบริจาคให้ทุนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพา หลายคนเดินทางมาพบกันทุกปีในวัน "ธำรง บัวศรี" วันที่ 11 ตุลาคม ซึ่งทางมหาวิทยาลัย จัดงานรำลึกถึงพระคุณอาจารย์ ดร.ธำรง บัวศรี เป็นงานประจำปี ดิฉันได้จัดสร้างรูปปั้นสัมฤทธิ์ของอาจารย์ธำรง เพื่อประดิษฐานอยู่ที่ห้องโถงอาคาร "ธำรง บัวศรี" มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อเป็นที่สักการะรำลึกถึงพระคุณท่านที่มีต่อมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ในฐานะ **"ผู้บุกเบิก"**

ดิฉันเริ่มชีวิตครอบครัว เมื่ออายุได้ 24 ปี โดยสมรสกับ ศาสตราจารย์ ดร.อัครัง บัวศรี มีลูกสาว 2 คน คือ ผศ.ดร. วิรัชญา บัวศรี และนางศศิภา โสมสุภามาศ วิรัชญา เรียนปริญญาตรี - โท - เอก มหาวิทยาลัยที่อเมริกา ศศิภา เรียนจบปริญญาตรี ด้านบริหารธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จบปริญญาโท จากมหาวิทยาลัยเซาเทิร์น อิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา ทั้งสองต่างก็ทำงานตามที่เรียนมา วิรัชญา เป็นอาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สอนภาควิชาสถาปัตยกรรมภายในที่สถาบัน พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และเป็นนายกสมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทยฯ

ศติภา เคยทำงานที่ธนาคารและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ปัจจุบันมีสำนักงานธุรกิจเป็นของตนเอง และได้สมรสกับนายสหภพ โสมสุภามาศ นับว่าลูกๆ ก็ได้มีงานทำและทำงานจิตอาสา ช่วยสังคม ชีวิตครอบครัวก็ก้าวหน้าไปด้วยดี อาจารย์ ชำรง ทำงานจนเกษียณที่องค์การยูเนสโก และรักษาสุขภาพดี จนกระทั่งอายุ 92 ปี เกิดอุบัติเหตุรถล้มที่บ้านแขนหัก และต่อมาเสียชีวิตด้วยโรคติดเชื้อในกระแสโลหิต ดิฉัน ต้องสูญเสียคู่ชีวิตที่อยู่ด้วยกันมาถึง 54 ปี ชีวิตที่เหลือจึงอุทิศแก่การทำงานจิตอาสาให้สังคม มาจนถึงปัจจุบัน

สำหรับงานด้านสังคมสงเคราะห์นั้น ดิฉันได้เริ่มทำมาตั้งแต่สมัย
ท่านอาจารย์ ท่านผู้หญิง พูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ ออยุธยา และศาสตราจารย์กิตติคุณ
คุณดวงเดือน พิศาลบุตร ซึ่งเป็นอาจารย์ที่รักเคารพของดิฉัน ได้ขอให้มาช่วยเป็น
กรรมการสมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย ในพระอุปถัมภ์ของสมเด็จพระเจ้า
พี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทำงานติดต่อกมาเป็น
เวลาหลายปี ก็ได้รับเลือกให้เป็นนายกสมาคมใน พ.ศ. 2535 - 2537 ต่ออีกสมัย
2538 - 2540 จากนั้นก็เริ่มเข้ามาช่วยงานของสภาสตรีแห่งชาติ มาจนสมัยที่
พลตรีหญิง คุณหญิงอัสนีย์ เสาวภาพ ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานสภาสตรีที่ท่านจึงได้
เลือกให้ดิฉันเป็นรองประธานสภาสตรี ด้านวิเทศสัมพันธ์ งานสำคัญที่ทำให้สภาสตรีฯ
คือ ไปขอทุนจากแคนาดา มาทำโครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสตรี โดยจัดหา
คอมพิวเตอร์เครื่องแรกให้สภาสตรีแห่งชาติ ได้ติดต่อกับประเทศคาบิสมากิก
ACWO จัดจ้างผู้เชี่ยวชาญทางคอมพิวเตอร์มาสอนเจ้าหน้าที่ของสภาสตรีฯ

ให้ใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานประสานงานกับสมาชิก สมัยเมื่อ พ.ศ. 2543 นั้น คอมพิวเตอร์
ยังไม่แพร่หลายเหมือนเดี๋ยวนี้นี้ มีกรรมการบางคนแอบนินทาว่า ดร.วชิรญา ทำให้เปลืองเงิน
ค่าไฟฟ้าในการใช้คอมพิวเตอร์ และต้องติดแอร์เย็น แต่ประธานสภาสตรีฯเห็นด้วย เพราะ
เป็นการทำให้สภาสตรีฯ ทันสมัย ติดต่อกับต่างประเทศสะดวกผ่าน E-mail เมื่อพลตรีหญิง
คุณหญิงอัสนีย์ เสาวภาพ ท่านมารับงานที่สภาสังคมสงเคราะห์ฯ เป็นรองประธานสภาสตรีฯ
ท่านจึงขอร้องให้ดิฉันมาร่วมงานเป็นเลขาธิการสภาสังคมสงเคราะห์ฯ และเป็นประธาน

ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นงานที่ดิฉันถนัด ดิฉันจึงได้มาทุ่มเทให้กับสภาสังคมสงเคราะห์ฯ เป็น เลขานุการ 2 สมัย ทหปี เป็นรองประธานสภาคนที่ 1 อีก 2 สมัย อีก ทหปี งานวิเทศสัมพันธ์ ก็เป็นงานหนัก เพราะดิฉันทำงานเชิงรุก ออกไปพบกับผู้บริหารขององค์กรนานาชาติ สร้างมิตรกับประเทศที่เป็นองค์กรสมาชิก ทำให้ได้เงินทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ จำนวน ครั้งละ 10 กว่าล้าน โดยเฉพาะช่วงที่ประเทศไทยประสบภัยสึนามิ และช่วงน้ำท่วมใหญ่ ดิฉันมองย้อนหลัง และดูรูปกิจกรรมที่ได้ร่วมกันทำกับคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ของ

สภาสังคมสงเคราะห์ฯ ในช่วงวิกฤติ แล้วก็ภูมิใจเป็นอย่างมากที่เราได้ช่วยคลายทุกข์
 คนประสบภัยมากมาย เราได้ทำงานจิตอาสาอย่างทุ่มเท เจ้าหน้าที่หลายคนกล่าวว่า
 จะจำความรู้สึกดีๆ ที่ได้ช่วยคนไว้ตลอดชีวิต

ดิฉันชอบงานฉลองเพราะเป็นคนชอบสนุกสนาน เมื่อดิฉันจัดงานฉลองอายุ เริ่มตั้งแต่ครบรอบ 60 ปี ก็เป็นงานใหญ่ พวกเพื่อน ๆ อาจารย์ และลูกศิษย์ที่ มาศว. มากันเยอะมาก จำได้ว่าจัดที่โรงแรมแอมบาสเตอร์ สุขุมวิท เขาจัดแห่พานบายศรีมาเป็นขบวน มีนิตินำหน้า มานั่งผูกข้อมือกันเป็นชั่วโมงมีดนตรีสากลที่วงมาบรรเลง ฉลอง 72 ปี ตอนเพิ่งเข้ามาเป็นเลขาธิการที่สภาสังคมสงเคราะห์ฯ จัดงานเลี้ยงที่โรงแรมอินโนวา ราชดำริ ก็มีพี่ ๆ น้อง ๆ สภาสังคมสงเคราะห์ฯ และสภาสตรีแห่งชาติฯ มากันมากรวมทั้งลูกศิษย์ เพื่อนราชินี เพื่อนอักษรฯ ก็สนุกสนานเช่นเคย ต่อมาฉลอง 80 ปี จัดที่โรงแรมอิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค ถนนสุขุมวิท เพื่อนชมรมบานไม่รู้โรย นำโดยพลตรีหญิง คุณหญิงฉัตรนีย์ เสาวภาพ ก็ได้กรุณาจัดแห่บายศรีให้ พี่ยุวดี ลีชะวณิช อาสาทำบายศรีให้เองพร้อมขานมไทยหลายรส จำได้ว่าร้องเพลงกันสนุกสนานทั้งขึ้นไปเต้นบนเวทีจนเลิกงาน มาครั้งนั้นครบ 7 รอบ ก็เลยอยากฉลองให้ผู้ที่รักนับถือ เพื่อนสนิทมิตรสหาย ลูกหลาน ลูกศิษย์ ได้เห็นว่า “อาจารย์ยังบ๊องอยู่” เพราะคราวหน้า 8 รอบยังไม่แน่ว่าจะลุกขึ้นเดินไหวไหม ตอนนั้นแม้แต่ลูกศิษย์ก็ซักจะขร่าร่วงโรยบางคนปล่อยผมยาวโพลน อาจารย์เองก็ดวงไม้เท้าแล้วเพราะกลัวหกล้มที่สุด แม้ใจยังสู้แต่สังขารย่อมเสื่อมสลายไปตามวัย จึงต้องขอลาออกจากการเป็นรองประธานสภาสังคมสงเคราะห์ฯ เมื่อหมดวาระ เหลือแต่เพียงตำแหน่งรองประธานสภาแม่ดีเด่นแห่งชาติ และตำแหน่งที่ปรึกษาของสภาสังคมสงเคราะห์ฯ ช่วยงานเท่าที่จะมีแรงทำได้ และคอยเป็นกำลังใจให้แก่เพื่อนรักผู้ประเสริฐและแสนดี

อันที่จริงเมื่อคราวครบรอบ 80 ปี ตั้งใจว่าจะลง 7 รอบ จะเขียนหนังสือที่เกี่ยวกับการมีชีวิตที่รื่นรมย์สุขสบายของผู้สูงวัยที่ไม่ใช่เพราะเงินอย่างเดียว แต่เป็นทัศนคติของคนเราเกี่ยวกับความพอใจในชีวิต การรู้จักปล่อยวาง ไม่แบกภาระอีกต่อไปหาความสุขจากชีวิตแบบง่าย ๆ ไม่ต้องแคร์ใครอีกแล้ว ไม่ต้องใส่หน้ากากสังคมอีกแล้ว ฯลฯ รวมทั้งจะมีเกร็ดเล็กๆ น้อยๆ ที่ผู้สูงวัยควรรู้การปฏิบัติตนให้สุขภาพดี การทำพินัยกรรม การป้องกันตนไม่ให้ตกเป็นเหยื่อคนมาหลอกคนแก่ กิจกรรมสันตนาการที่พอจะทำได้ ฯลฯ แต่เวลา 4 ปี ที่ผ่านไปเร็วมากแม้ว่ารุ่นกับงานเฉพาะหน้าทุกวัน ๆ เลยยังไม่สำเร็จ ขอให้รอดลงคราวหน้าพยายามชะลอสุขภาพให้ดีไว้แล้วกันนะคะ ครึ่งนี้จึงมีแต่เรื่องที่ไม่เกี่ยว Provence ฝรั่งเศสมาเล่า จำได้ไหมเมื่องาน 80 ปี บอกว่าจะต้องไปให้ได้ก่อน 84 ปี ขอให้ดูรูปและวีรสวยๆ ที่ถ่ายไว้เป็นที่ระลึกโดยฝีมือของคุณวีณา ศรชัย ซึ่งเป็นเจ้าของบ้านที่กรุงธนบุรีรองดิฉันและลูกสาวเป็นแขกอยู่หนึ่งอาทิตย์ที่บ้านอันสวยงามของเธอ และคุณ Jacquie สามัญแสนดีที่เป็นสารคดีบุคคลพิเศษพาแม่ลูกไปท่องเที่ยวทุกวัน พาไปทานอาหารฝรั่งเศสขนานแท้แสนอร่อย ชมไร่ลาเวนเดอร์ที่งามละลานตา บ้านเต็มท้องทุ่งเป็นทิวยาวจดฟากฟ้า ระหว่างทางก็ลัดเลาะไปตามป่าโปร่ง ธรรมชาติสวยงาม ของคฤหาสน์โบราณที่เขาเปิดเป็นร้านอาหารหรูมีระดับ ขับเลยไปเที่ยวเมืองท่าเก่าแก่ มาร์แซลล์ที่มีเรือยอร์ชจอดเต็มหาด น้ำทะเลสีสดใส ขึ้นไปชมโบสถ์แม่พระบนหน้าผา มองลงมาเห็นมหาสมุทรสุดสายตา ดิฉันชอบชนบทฝรั่งเศสที่มีต้นไม้เก่าแก่เป็นร้อยปี สูงใหญ่แผ่กิ่งก้านสาขาคลุมถนนเหมือนอุโมงค์สีเขียวมรกตขับผ่านไปรู้สึกได้ถึงความร่วมมือสงบสบาย

ดิฉันนั้นไม่ฝันที่จะไปกระโดดโลดเต้นอยู่ท่ามกลางทุ่งลาเวนเดอร์ เพราะเคยได้รับโปสการ์ดทุ่งลาเวนเดอร์มาจากเพื่อนแล้ววางไว้บนโต๊ะทำงานเห็นทุกวัน แต่กว่าจะได้ไปสังขารทำให้ลูกขึ้นมากระโรคเดมิไหว เลยได้แต่นั่งจุ่มนึ่งข้างกอดอกไม้ได้แต่ทำท่าฮึดๆ ท่ามกลางดงดอกลาเวนเดอร์เท่านั้น ต้องขอขอบคุณ คุณวีณา และคุณ Jacquie อย่างยิ่งในความมีจิตใจเอื้ออารีกับดิฉันและลูกเสมอ ทำให้ฝันของดิฉันกลายเป็นจริง Merci beaucoup!

ในปีที่แล้ว 2559 ดิฉัน ลูกๆ และ
ญาติสนิท มิตรสหาย เพื่อนร่วมงาน และ
คณะกรรมการของสภาสังคมสงเคราะห์ฯ
ได้จัดสร้างพระประธานให้แก่วัดขจรศิริ
(วัดขอม) ซึ่งเป็นวัดเก่าแก่ อายุร้อยกว่าปี
ที่สร้างโดยบรรพบุรุษชาวเขมร เดิมจึงชื่อ
วัดขอม ตั้งอยู่ที่ซอยอ่อนนุช 45 พระประธาน
องค์นี้สร้างโดยจำลองจากพระโบราณ

สมัยขอม ล้วนค่าก่อสร้างและค่าซ่อมโบสถ์ราวล้านสามแสนเศษ เป็นพระพุทธรูปที่งดงาม
ขนานพระนามว่า “พระพุทธเขมราเพชรญาณ” มีงานฉลองและมีพิธีฝังลูกนิมิตรอบโบสถ์ใหม่
ด้วย นับว่าเป็นมงคลแก่ชีวิตของดิฉันเป็นอย่างยิ่งที่มีโอกาสได้ทำบุญใหญ่ในครั้งนี้ ดิฉันจึง
ขอมอบพระเครื่ององค์เล็กที่จัดสร้างในงานพิธีอันศักดิ์สิทธิ์นี้แก่ทุกท่าน เพื่อเป็นสิริมงคล
สำหรับปีใหม่ 2561 ในโอกาสนี้ด้วย

ในขณะนี้ดิฉันรู้สึกใจสงบ มีความสุข ขอบขอบคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์
ที่คอยคุ้มครองให้ดิฉันมีชีวิตที่มั่นคงร่มเย็นและได้รับแต่สิ่งดีๆ ในชีวิตมาตลอดเวลา 84 ปี
นี้ ดิฉันต้องขอบคุณทุกท่านที่มาร่วมงานในวันนี้ ทำให้ดิฉันรู้สึกอบอุ่น มีกำลังใจจากผู้ที่น่ารัก
มิตรจากหลายสถาบัน เพื่อนๆ เก่าที่รักกันชั่วชีวิต มีลูกศิษย์ที่น่ารัก ที่ทำให้ชีวิตชุ่มชื่นด้วย
มุทิตาจิต ขอให้ทุกท่านมีความสุข โชคดี และสมหวังในสิ่งที่ท่านปรารถนาทุกประการ

ด้วยรักและผูกพัน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา นิวศรี)

84th

Anniversary

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี

